

Послав я в небо свою молитву

Павло Тичина

Послав я в небо свою молитву:

О боже, боже, спини ти кров.

Спини ти зваду, подай пораду,

Поглянь на діти, поглянь — заплач.

І тільки сяли узорозорі:

Хрести, чепіги, волосожар.

І лиш гойдались моря у морі,

А бог десь думав і пив нектар.

Постлав я в небо молитву-скаргу:

О боже, боже, чого ж мовчиш!

Озвись громами, черкни вогнями,

Промов у бурі, що єсть ти, єсть.

І тільки тиші ненатлі очі

Палали злісно в облозі хмар.

І дні минали мов темні ночі,

А бог десь думав і пив нектар.